

KLAGANDE

1.

Ombud och offentligt biträde för 1-5:

MOTPART

Migrationsverket

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Länsrättens i Stockholms län, migrationsdomstolen, dom den 29 juni 2007
i mål nr UM 5107-07
(Migrationsverkets ärenden nr
)

SAKEN

Prövning enligt 12 kap 19 § utlänningslagen (2005:716)

MIGRATIONSÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

1. Migrationsöverdomstolen undanröjer Migrationsverkets beslut och migrationsdomstolens dom samt visar målet åter till Migrationsverket för ny prövning enligt 12 kap. 19 § utlänningslagen.
  2. Migrationsöverdomstolen fastställer ersättning till
som offentligt biträde i Migrationsöverdomstolen till
16 999 kr, varav 11 891 kr avser arbete, 1 708 kr utlägg och 3 400 kr mervärdesskatt.
-

BAKGRUND

Familjen

reste in i och ansökte om asyl i Sverige i april 2003.

Dottern ansökte om asyl i maj 2004 med hänvisning till samma skäl som den övriga familjen. Migrationsverket avslog deras asylansökningar genom beslut den 2 juli 2004 och beslutade att de skulle avvisas till Libyen. Familjen överklagade Migrationsverkets beslut till migrationsdomstolen. Under handläggningen i migrationsdomstolen ändrade samtliga familjemedlemmar sina tidigare uppgivna namn,

förutom . För att styrka *alias*

nya identitet ingavs bl.a. ett libyskt pass och en libysk familjebok. Migrationsdomstolen avslog överklagandet genom dom den 4 januari 2007 och ändrade besluten om avvisning till utvisning. Sedan familjen överklagat migrationsdomstolens dom till Migrationsöverdomstolen, avvisades överklagandet genom beslut den 31 januari 2007 såsom för sent inkommet. Den 13 mars 2007 avslog kammarrätten en ansökan från familjen om återställande av den försuttna tiden för att överklaga migrationsdomstolens dom. Regeringsrätten beslutade den 25 april 2007 att inte bevilja prövningstillstånd. Kammarrättens avgörande stod därmed fast.

Familjen har därefter i en ansökan om prövning enligt 12 kap. 19 § utlänningslagen gjort gällande att det föreligger hinder att verkställa de lagakraftvunna utvisningsbesluten. Familjen anförde till stöd för sin ansökan bl.a. att *alias* dömts till 13 års fängelse enligt en libysk dom meddelad den 18 oktober 2006. Migrationsverket konstaterade att den omständigheten att det skulle föreligga en dom visserligen var ny i utlänningslagens mening, men eftersom familjen inte kunde anses ha giltig ursäkt för att åberopa den libyska domen först nu, sänkades det förutsättningar att ta upp frågan om

uppehållstillstånd till ny prövning. Ansökan om prövning avslogs därför av verket genom beslut den 24 maj 2007.

Familjen överklagade beslutet till migrationsdomstolen och anförde bl.a. att först i februari 2007 fått veta att det troligen fanns en dom mot honom och att det var först i mars 2007 som han fått domen i sin hand och därmed visshet om dess existens. Migrationsdomstolen avslog överklagandet genom dom den 29 juni 2007. Domstolen anförde som motivering bl.a. följande. Såväl passet som familjeboken ser ut att vara manipulerade. Det finns därför skäl att anta att undanhåller sin riktiga identitet och i stället uppträder i den identitet som anges i de ingivna identitetshandlingarna. Dessa handlingar kan i vart fall inte anses styrka hans identitet. Mot bakgrund härav har han inte gjort sannolikt att det är han själv som är dömd till fängelse enligt den åberopade domen. Den åberopade domen kan därför inte anses utgöra ett sådant bestående hinder mot verkställighet som avses i 12 kap. 1, 2 eller 3 § utlänningslagen.

YRKANDE M.M.

Familjen fullföljer sin talan och anför i huvudsak följande. De ingivna identitetshandlingarna är äkta. Det kan ifrågasättas om migrationsdomstolens ledamöter har sådan kompetens att de kan avgöra äktheten av ett libyskt pass och en libysk familjebok. Om det råder osäkerhet om dokumentens äkthet bör den frågan avgöras av en sakkunnig. Beträffande den påstådda manipulationen i familjeboken antecknades vid utfärdandet fars födelseår 1936 istället för hans eget födelseår 1965, men ändrades av tjänstemannen. Av handlingen framgår att ändring har skett från år 1936 till år 1965. tillåter att de handlingar han gett in sänds till Libyens ambassad för bekräftelse av deras äkthet. När han anlände till Sverige hade han inte med det nu aktuella passet, som redan då var ogiltigt. Det har skickats till honom här i Sverige och han kan inte svara för orsaken till skadan på sidan 48. Det

finns inget stöd för att han skall ha orsakat skadan i bedrägligt syfte. Det bör uppmärksammas att hans fingeravtryck finns i passet, vilket kan jämföras med det fingeravtryck han lämnade vid asylansökan. Även om ingen av handlingarna var för sig uppfyller Migrationsverkets högt ställda krav för styrkande av identiteten, pekar alla handlingar i samma riktning och han har vid en sammantagen bedömning av handlingarna gjort identiteten sannolik. Han har tidigare förklarat varför han inledningsvis lämnade oriktiga uppgifter om sin identitet. Det bör medföra att man är försiktig i trovärdighetsbedömningen av honom, men det ger inte anledning att utgå från att allt han uppger är lögn. Han har gjort sannolikt att det är han som är dömd till fängelse enligt domen och därför i behov av skydd i Sverige.

Migrationsverket bestrider bifall till överklagandet och anför i huvudsak följande. I likhet med migrationsdomstolen har verket bedömt att familjeboken är uppenbart manipulerad, vilket framgår av verkets yttrande den 14 december 2006 i migrationsdomstolens mål nr UM 40-06. Redan vid en ytlig okulär besiktning kan konstateras att det födelsedatum som anges på fotosidan i familjeboken är manipulerat. Fotot är halvt löstaget och det är svårt att avgöra om detta är originalfotot eller ett senare anbringat foto. Handlingen har dock ett ringa eller obefintligt värde när det gäller att styrka identiteten. I hemlandspasset har sidan 48, där personuppgifter skall anges med västerländska bokstäver, drabbats av någon form av vätskeskada som gjort både de personuppgifter som kan skönjas och stämpeln oläsliga. Raden vid rubriken "Authorized sign" förefaller dock vara helt blank, vilket väcker frågan om passhandlingen någonsin varit giltig eller utfärdad av behörig myndighet. Det är inte möjligt att uttala sig om skadorna i passet uppstått till följd av en olyckshändelse eller genom ett medvetet försök att utplåna texten. Det kan dock konstateras att passet, oavsett att giltighetstiden löpt ut, till följd härav är ogiltigt. Passet kan därför inte heller styrka identiteten. Det fackföreningskort som getts in är av sådan kvalitet att det inte kan anses styrka identitet. Det i målet ingivna libyska körkortet är av enkel beskaffenhet och redan därför

av begränsat värde. Därtill har det utfärdats utan personlig inställelse. Ingen av handlingarna kan var för sig styrka identiteten och då både familjeboken och passet uppvisar tydliga tecken på åverkan och i vart fall vad gäller födelsedatum i familjeboken uppenbar manipulation, så kan inte heller handlingarna i förening anses styrka identiteten eller ens göra den sannolik. Att det får anses sannolikt att det är samma persons foto i de olika handlingarna ändrar inte bedömningen. Till detta kommer att familjen uppträtt i två olika identiteter i Sverige, varav minst en med nödvändighet är falsk. Eftersom identiteten inte är styrkt eller gjord sannolik blir en närmare bedömning av den libyska domen inte meningsfull. Det kan därför inte anses ha framkommit någon ny omständighet som kan antas utgöra sådant verkställighetshinder som avses i 12 kap. 1-3 §§ utlänningslagen. Till detta kommer att det inte har uppgetts något som kan anses utgöra en giltig ursäkt för det sena åberopandet av domen. Det finns således inte grund för att bevilja en ny prövning med stöd av 12 kap. 19 § utlänningslagen, varför överklagandet bör avslås.

Migrationsöverdomstolen har i beslut den 13 december 2007 förordnat att besluten att utvisa familjen inte får verkställas tills vidare.

DOMSKÄL

Om Migrationsverket i ett verkställighetsärende inte kan besluta om uppehållstillstånd enligt 12 kap. 18 § utlänningslagen skall verket med tillämpning av 19 § samma kapitel ta upp frågan om uppehållstillstånd till ny prövning och besluta om inhibition, om det föreligger vissa i paragrafen uppställda förutsättningar. Dessa förutsättningar är att utlännningen i ett ärende om verkställighet av ett beslut om avvisning eller utvisning som vunnit laga kraft åberopar nya omständigheter som kan antas utgöra sådant bestående hinder mot verkställighet som avses i 12 kap. 1, 2 eller 3 § utlänningslagen och dessa omständigheter inte

kunnat åberopas av utlänningen tidigare, eller utlänningen visar giltig ursäkt för att inte ha åberopat omständigheterna tidigare.

Lagrummet 12 kap. 19 § utlänningslagen – som skall tillämpas restriktivt – är tillämpligt endast i de fall de nya omständigheterna hänför sig till utlänningens behov av skydd i landet. Möjligheten att på grund av nya omständigheter få ett lagakraftvunnet beslut om avvisning eller utvisning prövat på nytt är ett extraordinärt rättsmedel.

När det gäller nya omständigheter som åberopas i ett ärende om verkställighet är det inte tillräckligt att dessa endast har karaktären av modifikationer eller tillägg till de ursprungligen åberopade omständigheterna. Det får alltså inte bli fråga om en förnyad prövning av vad som tidigare har framkommit i ärendet. Om de nya omständigheterna eller bevisen som åberopas endast avser att styrka redan tidigare åberopade omständigheter som hänför sig till utlänningens behov av skydd i Sverige finns det normalt inte skäl att pröva hela ärendet på nytt. Det kan t.ex. vara fråga om en ny handling, exempelvis en domstolshandling, som ges in för att styrka redan tidigare gjorda påståenden. Migrationsverket har i de flesta fall tillgång till erforderlig kompetens för att kunna bedöma äktheten eller tilltron till en sådan handling. Verket har därutöver möjlighet att i dessa fall besluta om inhibition för att kunna göra nödvändiga äkthetskontroller. De nya omständigheterna som åberopas skall vara av sådan beskaffenhet att de kan antas utgöra ett bestående politiskt verkställighetshinder. Det skall således inte vara fråga om en mer eller mindre avlägsen möjlighet att de åberopade omständigheterna utgör verkställighetshinder utan hindret skall kunna bedömas föreligga i det enskilda fallet (se prop. 2004/05:170 s. 228 och 300).

Migrationsöverdomstolen gör följande bedömning

Den åberopade omständigheten, att _____ i sitt hemland har dömts till ett långvarigt fängelsestraff, är att anse som ny i den mening

som avses i 12 kap. 19 § utlänningslagen. Frågan är då om den nya omständigheten kan antas utgöra ett bestående hinder mot verkställighet av de lagakraftvunna utvisningsbesluten.

Det är den asylsökande som skall göra sin identitet sannolik och att han eller hon har behov av skydd här i landet. Den sökande måste kunna lämna en allmänt trovärdig och rimlig berättelse om vad han eller hon har varit med om eller vad som i övrigt föranlett den asylsökande att lämna hemlandet liksom vilka risker som sökanden bedömer föreligga vid ett återvändande. Det är utlänningen som har bevisbördan för de omständigheter som han eller hon åberopar.

Beviskraven får emellertid inte ställas alltför högt när det gäller påståenden om risk för förföljelse. Någon fullständig bevisning som klart styrker att det finns en sådan risk kan sällan läggas fram. Sökandens berättelse bör därför godtas om den framstår som trovärdig och sannolik. Samma beviskrav gäller för påståenden om dödsstraff eller omänsklig och förnedrande behandling eller bestraffning (se prop. 1996/97:25, s. 102 och s. 294 samt UNHCR:s Handbok om förfarandet och kriterierna vid fastställande av flyktingars rättsliga ställning enligt 1951 års konvention och 1967 års protokoll angående flyktingars rättsliga ställning, artiklarna 196 och 197). Migrationsöverdomstolen har genom dom den 18 september 2006 uttalat sig närmare om innebörden av utredningsansvaret (se MIG 2006:1).

Den åberopade libyska domen har visst stöd i de uppgifter har lämnat i sitt asylärende. Även om det råder vissa oklarheter beträffande identitet, kan den nu åberopade nya omständigheten inte lämnas utan avseende. Den är i vart fall sådan att det kan antas att den utgör ett bestående hinder mot verkställighet enligt 12 kap. 1, 2 eller 3 § utlänningslagen.

Vid bedömning av frågan om familjen kan anses ha giltig ursäkt för att först i verkställighetsärendet ha åberopat den libyska domen konstaterar Migrationsöverdomstolen att den libyska domen meddelades den 18 oktober 2006 och att utvisningsbesluten vann laga kraft den 4 januari 2007. har i migrationsdomstolen i målet om verkställighet förklarat att han vid tidpunkten för migrationsdomstolens dom i frågan om uppehållstillstånd inte hade kännedom om den libyska domen. Med hänsyn till den korta tid som förflutit från det att den libyska domen meddelades till tidpunkten för migrationsdomstolens dom i uppehållstillståndsfrågan och övriga omständigheter i målet finner Migrationsöverdomstolen att får anses ha giltig ursäkt för att inte ha åberopat den nya omständigheten tidigare. Det finns därför förutsättningar för att ta upp frågan om uppehållstillstånd till ny prövning med stöd av 12 kap. 19 § utlänningslagen. Denna prövning skall göras av Migrationsverket.

Överklagandet skall således bifallas.

Domen får inte överklagas (16 kap. 9 § tredje stycket utlänningslagen).

lagman

kammarrättsråd
referent

kammarrättsråd

föredragande